

РЕШЕНИЕ

№ 2223

гр. София, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 159 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА Н. УРУМОВА

при участието на секретаря СТИЛИАНА В. ДРАГАНОВА
като разгледа докладваното от ДЕНИЦА Н. УРУМОВА Гражданско дело № 20231110122316 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявен е иск от „**фирма**” ЕАД, ЕИК номер, със седалище и адрес на управление гр.С., представлявано от изпълнителните директори К. и Б., чрез адв. Я., срещу „**АД**, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С. за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **1282,76 лв.**, представляваща стойността на изплатеното застрахователно обезщетение по щета № . и сумата от **52,44 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 15.12.2022 г. до 24.04.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба- 27.04.2023г., до окончателното плащане на дължимото.

Претендират се разноси.

В исковата молба се твърди, че на 17.09.2022г., около 13.45ч., в гр. София, в близост до кръстовището на ул. „**А**”, е настъпило ПТП между л.а. марка „**А**”, застрахован при ищеца и л.а. марка „Пежо“, с рег. № Е5057МК, застрахован в ответното дружество, като вина за произшествието имал водача на л.а. „Пежо“.

Сочи се, че в изпълнение на задълженията си по договор за застраховка, е образувана преписка по щета № №., като повредите, причинени от ПТП, са на стойност 1282,76 лв., с вкл. ликвидационни разходи.

Ищецът твърди, че е поканил ответника да му възстанови заплатеното застрахователно обезщетение, но плащане не е последвало. С оглед на това претендира обезщетение за забава.

В срока за отговора, ответникът по делото е депозирал такъв, с който оспорва иска по основание и размер. Оспорва вина за настъпилото ПТП да има водача на застрахования при ответника автомобил, както и механизма на ПТП.

В съдебно заседание ищеца не изпраща представител. Депозира писмено становище.

Ответника, се представлява от процесуални представители, които поддържат писмения отговор и молят съда да отхвърли иска. Претендират разноси, за което

представят списък.

По делото са ангажирани писмени и гласни доказателства, назначена и изслушана е съдебно-автотехническа експертиза.

От събраните по делото писмени доказателства се установява следното:

От представената като писмено доказателство комбинирана застрахователна полица № 440121220015924/22.12.21., е видно, че между ищцовото дружество и собственика на л.а. „Тойота Рав4“, с рег. №СА6627НВ, е сключен договор за застраховка „Каско“, с валидност на полицата от 00.00 ч. на 01.11.2021 г. до 23.59 ч. на 31.10.2022 г.

Гражданската отговорност на другия участник в процесното ПТП е сключена с ответника, видно от справка за сключена застраховка ГО на МПС с ДКН Е5057МК.

Ищецът е представил заверено копие от Общи условия на застраховка „Каско на МПС“, от които е видно видът на покритите застрахователни рискове и изключенията от тях.

Видно от двустранен протокол за ПТП на 17.09.2022г., е настъпило ПТП със застрахования при ищеца автомобил, като в протокола е посочено, че застрахования при ответника автомобил с рег. Е5057МК, се е движел по локалното платно, включващо се в ул. Черковна, непосредствено преди кръстовището с бул. „Мадрид“, а застраховния при ищцовото дружество л.а. с рег. №СА6627НВ, се е движел по ул. Черковна, с посока на движение към кръстовището с бул. „Мадрид“. В протокола е отбелязано, че схемата на ПТП е при обратен завой и навлизане в насрещното движение и от двата автомобили, участвали в ПТП.

Във връзка с настъпилите щети по автомобила, застрахован при ищеца, на 19.09.2022г., собственика му е подал уведомление за щета №., ведно с от същата дата. От страна на застрахователното дружество са съставени опис-заключение по щета № ./19.09.2022г., калкулация по претенция № ./19.09.2022г., ликвидационен акт, като ремонта на автомобила е възложен на трето лице, на което е изплатена сумата от **1267,76** лв, съгласно фактура №1000006001/18.10.22г. и преводно нареждане от 21.10.22г.

С регресна покана до ответника с изх.№ Л-11487/30.11.2012 г., получена на 14.11.2022г., ищцовото дружество е предявило регресна претенция за сумата от 1282,76 лв., с включени 15 лв. ликв. разноски по щета №..

По делото е допуснат и разпитан в качеството на свидетел Е. Д. Н., която посочва, че се движела по ул. „Черковна“, като преди кръстовището с бул. „Мадрид“, автомобила, който бил пред нея (микробус), пропуснал кола, която искала да се включи в движението за ул. „Черковна“, но тази кола не се включила в движението, а решила да направи обратен завой и свидетелката се ударила в нея. Там линията била двойно непрекъсната. Платното на ул. „Черковна“ в един момент се разделяло и ставало за две посоки- едното платно за направо, а второто за ляв завой и точно там, където се разделяли и ставали две плътна, точно там се ударили. Свидетелката посочва, че другия автомобил дошъл от малка улица, която се включва в ул. „Черковна“ (магазин „Била“), излязъл отпред на микробуса, тя не го видяла и затова се ударили.

От заключението по съдебно-техническата експертиза се установява, че причинените вреди по л.а. „Тойота Рав4“, с рег. №СА6627НВ, от техническа гл. точка са вследствие на реализираното ПТП на 17.09.2022г. Вещото лице е изчислило стойността на уврежданията по процесния автомобил на 1484,96 лв.

При така установеното съда направи следните правни изводи:

Предявеният в настоящето производство иск е с правно основание чл.411, ал.1 от КЗ.

Това е иск на суброгирал се в правата на увредения, застраховател срещу застрахователя на прекия причинител на вредата. За възникване на регресното право на застрахователя по имуществена застраховка срещу отговорния за деликта, е необходимо да са налице следните три групи юридически факти: от една страна, възникнало право на увредения срещу причинителя на вредата на основание непозволено увреждане, вкл. в хипотезите на чл.47-49 ЗЗД, от друга страна, наличие на валиден договор за имуществено застраховане с увредения с период на покритие към датата на настъпване на вредите, както и застрахователно правоотношение между делинквента и ответника по иска, и на трето място - извършено валидно плащане на застрахователя по договора за имуществено застраховане в обезщетение на настъпилите вреди.

От събраните в хода на производството писмени доказателства по безспорен начин се установява наличието на договор между ищеца и увредения за имуществено застраховане (застрахователна полица 440121220015924/22.12.21.), със срок, покриващ датата на настъпване на вредите.

Налице е и извършено плащане от страна на застрахователя към собственика на увредения автомобил, който факт не е спорен между страните.

Възраженията на ответника обаче, относно липсата на вина на водача на застрахования при него автомобил, съдът намира за основателни, тъй като по делото не се установи, при управлението на автомобила, преди настъпване на ПТП, водачът да е извършил противоправни действия, които съставляват граждански деликт. Не се доказва по делото същият да е извършил нарушение на правилата за движение по пътищата, в резултат на които да са били причинени вредите на застрахования по имуществена застраховка Каско при ищеца л.а. „Тойота Рав4“. Напротив от събраните доказателства - двустранен констативен протокол за ПТП 17.09.2022 г., показанията на свидетеля, както и заключението на вещото лице, се установи, че процесното ПТП е настъпило в резултат на извършени от водача на л.а. „Тойота Рав4“ - Е. Н., противоправни действия, изразяващи се в непропускане на идващия от дясно, движещ се в „локалното платно“, лек автомобил „Пежо“. Процесното ПТП е настъпило на 17.09.2022г., като видно от заключението на вещото лице, както и служебно изготвените справки от „Street View“ на „Google“, към месец август 2022г. (около месец преди ПТП), в локалното платно, идващо от бул. „Ген. Д. Николаев“ и включващо се в ул. „Черковна, непосредствено преди кръстовището с бул. „Мадрид“, няма поставен знак за „Път без предимство“ или знак „Стоп“, нито на ул. „Черковна“ има поставен знак за „Път с предимство“. Единствения знак поставен на ул. „Черковна“ преди локалното платно (който не се вижда от снимките на САТЕ), е такъв забраняващ насрещното влизане на ППС в локалното платно (справка „Street View“ на „Google“). Съгласно чл. 48, пр. 1 ЗДВП на кръстовище на равнозначни пътища, водачът на ППС е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от *дясната* му страна. В настоящия случай, л.а. „Пежо“ е идвал от дясно, по локалното платно и е бил с предимство на движещите се по ул. „Черковна“ автомобили. Показанията на свидетеля Е. Н. са противоречиви относно точното местонахождение на ПТП, доколкото веднъж същата посочва, че ПТП е станало там където платното се разделя на две, а от друга страна посочва, че в нарисуваната схема в протокол за ПТП, нейното „МПС е малко по-назад“. Предвид това и видно от местоположението на линията разделяща пътното платно на две, непосредствено преди светофара, както местоположението на локалното платно, следва да бъде направен извод, че свидетелката се е намирала в насрещното пътнo платно, изпреварвайки намиращия се пред нея микробус, който е спрял и пропуснал движещия се с предимство и идващ от дясно л.а. „Пежо“. В случая е без значение за настъпване на процесното ПТП каква маневра е предприел последния, дали е искал да се включи в лентата за ляв завой по бул. „Мадрид“ или е искал да направи обратен завой, доколкото същия е бил на път с предимство. От снимките „Street View“ на „Google“, както и от представения по делото протокол за ПТП, снимките от САТЕ, следва да бъде направен извод, че непосредствено преди ПТП, свидетелката се е намирала в лентата за насрещното движение, с посока на движение към разделящата се пътна лента за ляв завой на кръстовището с бул. „Мадрид“. Този извод следва и от факта, че пътното платно се разделя след кръстовището с локалното платно, а не преди това или на самото кръстовище. В подкрепа на този извод е и първата снимка от заключението на САТЕ, преди кръстовището с локалното платно (където има червен автомобил), където ясно се вижда, че ул. „Черковна“ има една пътна лента за движение в посоката, в която се е движела св. Н.. Тя самата посочва, че автомобила ѝ е бил малко по-назад от самото кръстовище с локалното платно, поради което следва да бъде направен извод, че свидетелката се е движела в насрещното платно, изпреварвайки микробуса, движещ се в платното за движение с посока кръстовището с бул. „Мадрид“. Л.а. „Пежо“ е идвал от дясно на микробуса, последния го е пропуснал, поради това че е бил с предимство, а свидетелката освен, че е предприела маневра изпреварване, не пропуснала идващия с предимство от дясно л.а. „Пежо“.

Предвид гореизложеното и липсата на посочената материална предпоставка – наличието на твърдяното от ищеца противоправно и виновно поведение на водача на лекия автомобил, за възникване на претендираното от него право по 411 КЗ, води до неоснователност на предявените искове, които следва да бъдат отхвърлени изцяло.

По разниските:

Предвид изхода на спора, искането на ищеца за присъждане на разноси следва да бъде оставено без уважение.

На ответника следва да бъдат присъдени разноси в размер на 300 лв., от които сумата от 250 лв. за внесен депозит за вещо лице, а сумата от 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на „фирма“ ЕАД, ЕИК номер, със седалище и адрес на управление гр.С., представлявано от изпълнителните директори К. и Б., за осъждане на „” АД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С. да заплати на ищеца сумата от 1282,76 лв., представляваща стойността на изплатеното застрахователно обезщетение по щета № . и сумата от 52,44 лв., представляваща обезщетение за забава за периода от 15.12.2022 г. до 24.04.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба- 27.04.2023г., до окончателното плащане на дължимото.

ОСЪЖДА „фирма“ ЕАД, ЕИК номер, със седалище и адрес на управление гр.С., да заплати на „” АД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С. сумата от 300,00 лв. (триста лева), представляваща направени по делото разноси, от които сумата от 250 лв. за внесен депозит за вещо лице и сумата от 500 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца „фирма“ ЕАД, да бъде осъден ответника „” АД, да му заплати направените по делото разноси.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____